שנת פו,

פש א תרי' פס"ו מכלי

צ ב מיי' פ"ב מסלכות נחלות סלכה יב סמג

משין נו פושים הימ סיי

צא נ מיי שם ופק"ו מהלי חישות הלי ו

כיתו לו סעיף ז:

צב ד מיי' ספיו מכל' אישות כלכה ה סמג

עבין מח סום"ע חס"ע

ביתן א סעיף ו:

בודעתיה הוא דעבד אע"ג דק"ו קאמר אין זה ק"ו גמור יארו עבר. יועב דוקר קונת לוך זה קיד במור פשם ביני מפי של דאטו מפני שלוה פעם אחד לבטל יבטל לעולם פרו פשין שש עושים עודים אם וקא אז אמר לבטל משום עשרת הדברות: סיש א סשף ז: ורבו אי נמי דוקא אז אמר לבטל משום טשרת הדברות : וקבע להם זמן י וא"ת אדרבה משום דקבע להם זמן (א) וידבר

עמהם בודאי יש לפרוש יותר מעל הספק וים לומר *דהכא פי׳ וקבע להם דיל דהכי זמן ("משה) שלשה ימים ולא היו רביל מ"ז לריכים לפרוש אלא יום אחד משום קרי אלא דמשום ספק פלימה החקקן לפרום שלשה ימים ק"ו אני שלא קבע לי זמן ויש ספק שיתיחד הדבור בשעת

השמיש או ביום תשמיש: דברניב אמור להם - וא"ת ומכלן ספירש מדעתו והלא

משעה שנחסר במתן תוירה עם ישראל שוב לא הותר לו כדכתיב ואתה פה טמוד שמדי וים לומר דהי להו דפירם מדעתו למה כעסו עליו אהרן ומרים אלא ודאי כששמע מפי הגבורה אל תגשו אל אשה כשא ק"ו בעלמו וגלה

תוספות ישנים אין כן דוד כא עד שיכלו נשמות שבגוף חימה דאמריי(שבת קי"ט) אלמלא ישראל מ כנשתות שנגוף וייל שהיו יולדות ששה ככרם אחד ויכלו הנשמות םכנוף מיד :

עיין חדר"נ פ"כ חיקה ק"ו חהר

תום' חד מסמאי

קישא דהא ב'ה ילפי מברייתו של עולם זכר אטכהן שהיו לו שני זכרים לילפי ססטה ולא סברייתו של עולם בתו"ל שלה לו ה"ם לפי שלא דר בא"י כנון בשאר ארצות וד ישיבת ה'ל עולה וכ'כ הראב'ד ז'ל

משאי אפשר ובית הלל נמי לילפו ממשה אמרי לך משה מדעתיה הוא דעבד דתניא *שלשה דברים עשה משה מרעתו והסכימה דעתו לדעת המקום פירש מן האשה ושיבר הלוחות והוסיף יום אחד פירש מן האשה מאי דרש אמר ומה ישראל שלא דברה עמהם שכינה אלא לפי שעה וקבע להם זמן

לדבור בכל שעה ושעה ולא קבע לי זמן על אחת כמה וכמה והסכימה דעתו לד יהמקום שנאמר "לך אמור להם שובו לכם לאהליכם ואתה פה עמוד עמדי שיבר את הלוחות מאי דרש אמר ומה פסח שהוא אחר משש מאות ושלש עשרה מצות אמרה עולם : אין לו ככור לנחלם · בן ככור שמות תורה °כל בן נכר לא יאכל בו התורה כולה שיולד לו משיתנייר אינו נוטל פי יכ וישראל מומרים על אחת כמה וכמה שנים: בני נפ . בני פריה ורכיה: לין הסכימה דעתו לדעת המקום דכתיב "אשר שברת ואמר ריש לקיש אמר ליה הקב"ה למשה *יישר כחר ששברת הוסיף יום אחד אבל ירושה נהגא בהו כדאמרינן שי ייםרעתו מאי דרש דכתיב "וקדשתם היום ומחר היום כמחר מה מחר לילו עמו אף היום לילו עמו ולילה דהאידנא נפק ליה ש"ם תרי יומי לבר מהאידנא והסכימה דעתו

לרעת המקום דלא שריא שכינה עד שבתא

תניא "רבי נתן אומר ב"ש אומרים שני זכרים

תחת הבל כי הרגו קין ורכנן אודויי הוא דקא מודית תניא אידך "ר' נתן אומר ב"ש אומרים מפוס תכ מום שבליתו לולר שמנו בשים בל הנקבה זבו הבקבה *שנא' "לא תהו גוף הרי קיים מנות פריה ורכיה בל בראה לשבת יצרה והא עבד לה שבת מון הרי קיים מנות שבר בציה לשבת יצרה והא עבד לה שבת מון זכר ונקבה ובה"א או זכר או נקבה אמר רבא

ונתגייר "ר" יוחנן אמר "קיים פריה ורביה וריש לקיש אמר לא קיים פריה ורביה רבי יותנן אמר קיים פריה ורביה דהא הוו ליה וריש לקיש אמר לא קיים פריה. פי ורביה *גר שנתגייר כקטן שנולד דמי ואזדו למעמייתו האיתמר *היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר רבי יותנן אמר יאין לו בכור לנחלה דהא הוה ליה ראשית אונו וריש לקיש אמר יש לו בכור לנחלה גר שנתגייר כקמן שנולד דמי וצריכא דאי אשמעינן בההיא קמייתא בההיא קאמר רבי יוחנן משום דמעיקרא נמי בני פריה ורביה נינהו אבל לענין נחלה דלאו בני נחלה נינהו אימא מודי ליה לריש לקיש ואי איתמר בהא בהא קאמר ריש לקיש אבל י כ בההיא אימא מודה ליה לר' יוחגן צריכא איתיביה ר' יוחגן לר"ל °בעת ההיא

שלח בראדך בלאדן כן בלאדן מקך בבל וגו' א"ל בחיותן עובדי כוכבים אית להו חיים נתגיירו לית להו היים אמר *רב 'הכל מודין בעבד שאין לו חיים דכתיב °שבו לכם פה עם החמור עם *הדומה לחמור מיתיבי °יןלציבא "המשה עשר בנים ועשרים עבדים אמר רב אחא בר יעקב כפר בן בקר א"ה ה"נ שאני התם דיחסינהו בשמייהו ובשמא דאבוהון והכא לא מפרש ואיבעית שלחם "רכתיב בדוכתא אחריתי באבוהון ובאבא דאכוהון דכתיב "וישלחם f המלך אסא אל בן הדד בן מברימין בן חויון מלך ארם היושב בדמשק לאמר

לא קיים רב הונא אמר קיים משום דרב אסי דאמר *רב אסי *) אין בן דוד בא עד שיכלו כל נשמות שבגוף שנאמר "כי רוח מלפני יעמוף וגוי ורבי פניסכס ווש לומר דאם היה יכול לישא יורגן אכור לא קיים פריה ורביה לשבת יצרה בעינן והא ליכא פיתיבי " שפחה לח קוה כפיקורם לשחררו כיון

וכל

משפי מפשר דחי לה איבראי חום לא הוה נקבה אחריתי אבל הכא מי שיש לו שני זכרים נקבות הרבה בעולם: מדעסיה - משום שכינה ואסור לשאר כל אדם לעשות כן: סוסיף יום אחד. הקב"ה אמר לו קרשתם היום ומחר והוא אמר היו נכונים לשלשת ימים: ולא קבע לי זמן - אימתי ידבר עמי שאפרום תורה אור

יום אחד קודם: לאפליכם · לנשיכם: לשר - לשון יישר: עד שבחה - במס׳ שבת בפרק ר"ע (דף פו.) נמריכן לה דעבוד פרישה בארבע בשבתאופירשו המישי וששי שלימים ובשבתה שריה שכינה והוא שלישי לימים השלמים ויום רחשון לא חשיב שלא היה לילו עמו: אם קין אם הבל · אחין רבויין '[הן] לומר נקבות היו עמהן: לי שם לי זרש שמות אמרה תורה "אל תגשו אל אשה אני שמיוחד מחר מחם הבל · אלמא תשלומין בעי יש ולה סגיה בלה שני זכרים ושתי נקבות: פרי תנאי - אליבא דר' נתן: מ"ם דר' : נתן אליבא דב"ה. או זכר או נקבה דנרי ולא מבריית עולם יליף ולא ממשה: לה מהו בראה לא ברא שולמו לתוחו אלא לשבת להיות עסוקים ביישובו של

נינהו דכתיב ויאמר להם פרו ורבו (ברחשית מ): בנכריותן לחו בני דין נחלה נינהו דבת כבן ובכור כפשום בקדושין (דף יצ) עובד כוכבים יורש חביו דבר תורה : כלאדן כן כלאדן. אלמא בנים מיקרו: חיים · מתייחסין חחרי חביהם: נתגיירו אין להם מיים - מראשונים דכקטן שטלד דמי: שבו לכם פה אליעור עבד אברהם סוה : ליכל עבד כנעני של מפיבושה נילשי בקבור ובון אליבא דב"ש דכתיב "ותוסף מים דובי נוק ארבתים בל הבל ואחותו °קון שהזכיר שמו [ושמו] של אביו בלאדן מי ואחותו וכתיב °כי שת לי אלהים זרע אחר בן בלאדן אלמא בנים איקרו אבל הכח לח הוזכרו בשמותן: משום דרב מפי כלומר טעמא דפריה ורביה משום דרב אסי והאי כיון דנטלו על

איתמר היו לו בנים ומתו רב הונא אמר קיים פריה ורביה 'רבי יותנן אמר

ג פיא וכמהרשיא תרושי אנדות בם: שום רי יוחגן אחר קיים כוי. פיין פורי אכן ר"ם דף כת פיא פרים איניתא: עום מימיני ולניכא. פיין פורי אכן הגיעם דף ב פיא ד"ם כאן כמשנם ראשונם

לה דעתו ועשה לה אהל בפני עלמו או נתן לה גט ולפיכך כעסו עליו וא"ת ולמה המתינו כל כך שלא כעסו עליו אלא בחלרות שהוא זמן גדול אחר מתן סורה וי"ל שלא נתגלה להם אלא באותה שעה כדתניא בסיפרי שבשעה שאמר הקב"ה למשה ליקח ע' זקנים מישראל אמרה מרים אשרי נשוחיהן של חלו שנתבקשו לגדולה חמרה לפורה אוי להן לנשותיהן של אלו

שמיום שדברה השכינה עם אחיך

פירש ממני וא"ת ולמה כעסו עליו מאחר שהסכים לו המקום וי"ל משום דאמרינן (במכות דף י:) בדרך שאדם רולה לילך מוליכין אותו וסיישוהו בבא לטסר: התורה כולה וישראל

מומרים כו'י אין זה ק"ו "גמור דשאני פכח משום דקדשים אבל כל התורה סולה אדרבה יש לו ללמדם ולהחזירם בתשובה : אם היום לילו עמו-אין

אנדכשה גמורה דהיום משמע היום מתש בדר יוחגן אמר קיים פריה ורכיה אע"ג דלענין כמה דברים אמריכן (לפיל כב.) גר שנתגייר כקטן שנולד דמי מכל מקום מסתברת ליה

לר' יוחנן הכא כיון דבנכריותו קיים דורעו מיוחם אחריו באותה שעה מפטר נתי כשנתגייר: בני פריה ורביה נינהו וא"ת דבפ' ד'

מיתות (סנהד' נמן ובס) משמע פברייתי של עולם ביי אמשר : דבני גח לא מיפקדו אפריה ורביה וי"ל דהכא לאו בני חיוב אפריה ורביה קאמר אלא כלומר שבניהם נקראים : על שמם כדאמרינן בסמוך.

לאן בני נחלה נינהו - כלומר נחלת בטרה אבל עובד כוכבים יורש את אביו דבר תורה כדחמרינן בפ"ק דקדושין (דף יו:): הבר מודים בעבד שחין ע חיים סח. ביק מם מה יחדים

כו'י וחם נשתחרר לח קיים פריה ורביה וח"ת הא דאמרינן גבי חליו עבד וחליו בן חורין לישה שפחה

אינו יכול משמע דאם היה יכול לישא שפחה הוה סגי ליה בהכי ואמאי והא לא "מיפקד אפריה ורביה ולא מיפטר